

Drinkwatervoorziening is top-vitale sector

Op rampen voorbereid

De drinkwatervoorziening is een vitale publieke dienst. Zó essentieel zelfs voor het functioneren van de samenleving dat de drinkwatervoorziening is benoemd tot onderdeel van de top-vitale infrastructuur. Voldoende en schoon drinkwater is een eerste levensbehoefte en ligt aan de basis van een goede gezondheid. Door effecten op andere voorzieningen leidt uitval van de drinkwatervoorziening al snel tot maatschappelijke ontwrichting.

In het traject 'Herijking Vitaal' heeft het ministerie van Veiligheid en Justitie de drinkwatervoorziening aangeduid als top-vitaal, ofwel categorie A. De onderliggende impactanalyse bevestigde dat uitval van drinkwater snel tot zeer grote sociaal-maatschappelijke ontwrichting leidt. Ontwrichting in de zin van gebrek aan voldoende schoon en veilig drinkwater, met grote risico's voor de volksgezondheid. Daarnaast brengt uitval van drinkwater enorme cascade-effecten teweeg. De levering van water aan onder andere ziekenhuizen, de voedselindustrie, energiebedrijven en de nucleaire industrie valt stil, met alle gevolgen van dien. Kortom: drinkwater is randvoorwaardelijk voor het functioneren van de samenleving.

Tien dagen zelfvoorzienend

Vanwege het grote maatschappelijke belang van de drinkwatervoorziening kent de Drinkwaterwet een groot aantal eisen op het gebied van continuïteit en leveringszekerheid.

Zo hebben drinkwaterbedrijven een wettelijke leveringsplicht. Ook moeten bedrijven tien dagen zelfvoorzienend zijn. Bij uitval van bijvoorbeeld energie of telecommunicatie moet de drinkwatervoorziening dus gedurende minimaal tien dagen kunnen blijven functioneren. In de praktijk betekent dit dat bedrijven onder andere over eigen noodstroomaggregaten en voorraden brandstof beschikken. Dat deze noodstroomvoorziening ook daadwerkelijk werkt, bleek bij een grootschalige stroomuitval op 27 maart

2016. In tegenstelling tot veel andere openbare diensten draaide de drinkwatervoorziening gewoon door.

Levering nooddrinkwater

Wanneer de levering van kwalitatief goed drinkwater voor langer dan 24 uur uitvalt, zijn de drinkwaterbedrijven wettelijk verplicht om nooddrinkwater aan burgers te leveren. Dit vindt plaats in nauwe samenwerking met gemeenten en veiligheidsregio's. Nooddrinkwater is water dat bestemd is om te drinken of om voedsel mee te bereiden en dat niet via het reguliere distributienet wordt geleverd.

De drinkwaterbedrijven plaatsen in zo'n geval een nooddrinkwatervoorziening, op distributiepunten die gemeenten tevoren hebben aangewezen. Met deze voorziening moet minimaal drie liter nooddrinkwater per persoon per dag worden verstrekt. Naast de aanwijzing van distributiepunten zijn gemeenten ook verantwoordelijk voor ondersteuning op de distributiepunten en voor de doorlevering van nooddrinkwater aan niet- of verminderd zelfredzamen.

Poolingcontract

Een nooddrinkwatervoorziening bestaat doorgaans uit een flexitank (een flexibele kunststof tank met een inhoud van tien tot vijftien m³) met tapkranen. De flexitanks worden met een oplegger naar een vulpunt gereden of worden op de distributiepunten gevuld via tankwagens. Inwoners kunnen dan met jerrycans, flessen of waterzakken nooddrinkwater komen tappen. In 2011 hebben de tien drinkwaterbedrijven een landelijk poolingcontract afgesloten waarmee bedrijven een beroep kunnen doen op elkaars nooddrinkwatermateriaal, personeel, transportcontracten en vulpunten. Hiermee is het mogelijk om op grotere schaal en in een korter tijdsbestek een nooddrinkwatervoorziening op te bouwen.

Bij uitval: minimaal drie liter nooddrinkwater beschikbaar per persoon per dag.